

اعتبارسنجدی- رجالی احادیث پزشکی جلد دوم «خصال» شیخ صدوق(ره)

سید عبدالله اصفهانی (استادیار گروه تفسیر و علوم قرآنی، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، آمل) (نویسنده مسئول)

esfahaniquran@gmail.com

فاطمه محمدحسینی (کارشناسی ارشد تفسیر و علوم قرآن از دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل)

Iran۳۴۰۰۰۲@gmail.com

مصطفویه بهزادی (کارشناسی ارشد تفسیر و علوم قرآن از دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل)

Yasekabood918@gmail.com

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۲۵ - ۱۳۹۹/۱۰/۰۱) (تاریخ پذیرش:

چکیده

کتاب خصال شیخ صدوق، از جمله میراث حدیثی ارزشمند مخصوصان است که همواره مورد اعتماد عالمان شیعه بوده است. اعتبار علمی و رجالی شیخ و پیشوای های مثبت حدیث نگاری وی، تنوع مفاده و... این تألیف گران‌سنج را از پیشوای های بارزی بهره‌مند کرده است. مطرح شدن مباحث علمی مربوط به «رابطه تعامل علم و دین»، «پیشرفت های روزافزون دانش های تجربی»، «گرایش جوامع پیشرفته و مسلمان به سوی طب سنتی» و «باور مسلمانان به خطاناپذیری آموزه های قرآن و روایات معتبر»، ضرورت بازنگری و پژوهش در خصوص آموزه های پزشکی روایات و سیره مخصوصان را می طلبد. پرسش اساسی مقاله حاضر - که به روش کیفی، توصیفی، تحلیلی، نقلی و آماری نگارش یافته است -، چیستی اعتبارسنجدی سنندی - رجالی ۵۳ روایت پزشکی مجلد دوم این کتاب، به عنوان یکی از شیوه های فهم و نقد احادیث پزشکی است. دستاورد نوآورانه مقاله حاضر، کشف بیش از ۷۸/۵ درصد «راوی ثقه» در زنجیره اسناد احادیث فوق، اشتغال بر ۸۱ درصد «روایات مسنند» و ۴۸ درصد «روایات موثق و صحیح» قابل پذیرش محدثان است که نتیجه آن برخورداری ۵۳ روایت طبی خصال از قوت سنندی و رجالی فراوان خواهد بود.

کلیدواژه ها: خصال صدوق(ره)، احادیث پزشکی، اعتبارسنجدی، ارزیابی سنندی،

ارزیابی رجالی.

۱ - طرح مسئله

میراث گران‌سنت و سیره معصومان علیهم السلام همواره از سوی مسلمانان و عالمان اسلامی به چشم تکریم نگریسته شده است؛ لکن مطرح شدن مباحث علمی مربوط به ماهیت علوم تجربی و رابطه آن با آموزه‌های برخاسته از متون دینی، گرایش گسترده جوامع پیشرفتی و مسلمان به سوی طب سنتی، باور مسلمانان به خطان‌پذیری آموزه‌های قرآن و روایات معتبر، موجب بازگرایشی ویژه‌ای به سوی آموزه‌های بهداشت و سلامت قرآن و روایات و سیره معصومان علیهم السلام شده است.

کنکاش از فرآیند فهم عالمانه روایات پزشکی و بررسی مسئله اتصال و انفصل اسناد و وثوق سندی - رجالی این روایات، بهویژه با توجه به توسعه علوم تجربی و دستاوردهای گسترده دانش پزشکی مدرن، محتاج نظام‌سازی خاص و روش‌شناسی فهم و نقد روایات پزشکی است، به گونه‌ای که موجب تمایز علم از غیر علم و شبه علم گردد. ترسیم روش‌شناسی فهم و نقد حدیث، از اساسی‌ترین چالش‌های روایات پزشکی شمرده می‌شود.

در گذشته طراحی دو علم رجال و درایه از سوی عالمان عقل‌گرا و اصولی شیعه و به هدف «شناخت احوال راویان حدیث از حیث احراز شرایط جواز یا عدم جواز قبول گفთارشان مانند صداقت، عدالت، فسق و...» (ر.ک: سیحانی، ۱۴۰۸: ۱۱) و «کیفیت نقل حدیث از سوی راویان، به لحاظ اتصال و انفصل زنجیره ناقلان حدیث و یا داشتن سند، ارسال سند و مانند آن» (ر. ک: مدیر شانه‌چی، ۱۳۷۵: ۳) تلاشی در راستای دستیابی به روایات معتبر بوده است.

لازم به یادآوری است، ممکن است از راه سند حدیث (به طور مستقل) و یا به کمک قرائناً دیگر (جداگانه و یا توأم با کمک گفتن از سند حدیث) از صادر شدن یک روایت از معصوم علیهم السلام، اطمینان حاصل شود. در مقابل اگر از صحت سندی یک حدیث، به کمک شناسایی راویان و اتصال سند، اطمینان بیاییم، گفته می‌شود «وثوق سندی» به آن تحصیل شده است. نسبت بین «وثوق صدوری» و «وثوق سندی» حدیث، عموم و خصوص من وجه است. یعنی ممکن است گاهی از صحت سندی روایتی مطمئن باشیم، لیکن به دلیل این‌که قطع داریم - فی المثل به

خاطر مخالفت حدیث با قرآن و سنت معتبر - چنین حدیثی از معصوم^{علیه السلام} صادر نشده، «وثوق صدوری» حاصل نشود. از سویی، گاهی «وثوق صدوری» حاصل است، ولی سند روایت قابل پذیرش نیست. در نهایت، در موارد متعددی نیز هم «وثوق سندی» و هم «وثوق صدوری» وجود دارد. نتیجه آن که: «وثوق سندی» صرفاً «قرینه»‌ای برای دست‌یابی به «وثوق صدوری» است و با تحصیل آن، به بهره‌گیری عملی از روایت، نزدیکتر می‌شویم. هرچند علت تامه، در قطعی الصدور بودن روایت محسوب نمی‌شود. یعنی چه بسا از راه صحبت سندی حدیث، نتوان صحبت و سقمه مفاد آن را تشخیص داد.

از طرفی، اعتبار علمی - رجالی کتب حدیثی، اعتبار مأخذ و منابعی که در نگارش آن به کار رفته، محدوده زمانی نگارش کتب حدیثی و... همگی درجات و مراتب متفاوتی از اعتبار را برای حدیث - و از آن جمله روایات پژوهشی - در پی دارد. برای نمونه، اعتبار منابع حدیثی اصیل - که جزو اولین کتب روایی شیعه است و در عصر معصومان^{علیهم السلام} و یا نزدیک به آن دوران نگاشته شده -، طبعاً از منابع حدیثی متأخر، بیشتر است. این تفاوت درجه اعتبار حتی در میان کتاب‌های نگارش شده توسط یک نویسنده نیز مشاهده می‌شود، به طوری که اعتبار برخی از کتب یک نویسنده، نسبت به برخی دیگر از تألیفاتش، متفاوت است. برای نمونه، اعتبار کتاب مَنْ لَا يَحْضُرُهُ الْفَقِيهُ شیخ صدوق، به دلیل آن که فتواش محسوب می‌شود، از اعتبار کتاب علل الشرائع که در آن روایات مرتبط با مسئله استدلال یا نظیر آن را آورده و با استفاده از قواعد نقد حدیث، آن را نقادی نموده، متفاوت است.

پژوهش‌های سندی - محتوایی در حوزه روایات پژوهشی، در حوزه و دانشگاه با تساهل آغاز شده و هنوز مرحله نوجوانی خویش را سپری می‌کند، به طوری که فقدان مطالعات موشکافانه و کاربردی در این حوزه، مشهود است. پژوهش در خصوص روایات پژوهشی در تألیفات حدیثی مرحوم شیخ صدوق به عنوان یکی از درخشان‌ترین چهره‌های علمی امامی و پرکارترین محدث شیعی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. چیستی صحبت و سقمه سندی - رجالی روایات پژوهشی منقول از شیخ صدوق در کتاب خصال، یکی از حلقات مفقوده در این حوزه و پرسش اساسی مقاله حاضر محسوب می‌شود که پیرو پژوهش نگارندگان تا کنون ضمن کتاب، پایان‌نامه و مقاله‌ای انجام نشده است.

۲ - روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع تحقیق کیفی توصیفی - تحلیلی است و شیوه استخراج اطلاعات و جمع‌آوری مطالب بر اساس شیوه پژوهشی و کتابخانه‌ای و جستجو در احادیث پزشکی و همچنین با استفاده از نرم‌افزارهای «درایة النور» و اسناد شیخ صدوق (طراحی شده از سوی مؤسسه کامپیوتری علوم اسلامی) است. در این پژوهش، روایات پزشکی کتاب خصال صدوق به چهار بخش: بهداشت، تغذیه، درمان و پیشگیری، دسته‌بندی شده، آن‌گاه به بررسی سندی و رجالی آن مبادرت شده است. باشد تا نتیجه این پژوهش، هم‌راستا با اهتمام آموزه‌های اسلامی در مسئله سلامت درمان، در جهت ارتقای سلامت در جامعه اسلامی قرار گیرد.

۳ - انگیزه تألیف کتاب

شیخ صدوق درباره انگیزه نگارش این کتاب می‌نویسد: «با تحقیق در تأییفات مشایخ و علمای بزرگ گذشته دریافتمن که آنان در بخش‌های مختلف علوم، کتاب‌هایی نگاشته‌اند؛ اما از تدوین کتابی که بر اساس شماره باشد و شامل خصلت‌های نیکو و مذموم باشد، غفلت ورزیدند و با توجه به فایده فراوان این موضوع برای جوینده علم، برآن شدم تا برای تقرب به درگاه الهی، دست به نگارش چنین کتابی بزنم تاذبه پاداش الهی و خوش‌بختی و رحمت خداوند متعال نایل گردم» (ابن بابویه، ۱۳۶۲: ۱).

۴ - اقوال علماء در حق شیخ صدوق

بسیاری از عالمان شیعه از مقام علم و تقوای شیخ صدوق سخن گفته‌اند که در اینجا به نقل اقوال برخی رجالیون مشهور اکتفا می‌کنیم. شیخ طوسی در الفهرست، شیخ صدوق را شخصی جلیل، حافظ احادیث، بصیر نسبت به رجال و ناقد اخبار دانسته که میان قمی‌ها کسی مثل ایشان در حفظ و کثرت علمی دیده نشده است. وی در ادامه می‌گوید: «صدق حدود سیصد کتاب دارد». علمای دیگر نیز از مقام شامخ علمی و جایگاه اخلاقی و نفسانی شیخ صدوق تجلیل کرده‌اند که از آن جمله می‌توان به ابن شهر آشوب مازندرانی، ابن ادریس حلّی، علامه حسن بن یوسف بن علی بن مطهر حلّی، محقق کرکی، شهید اول، شهید ثانی و... نام برد. خطیب بغدادی از علمای اهل سنت در مورد وی می‌نویسد: «او به بغداد آمد و از پدرش

نقل حدیث کرد و از شیخ شیعه و مشهورین راضی‌ها بود. محمد بن طلحه نعالی از او بر ما حدیث کرده است» (امین، ۱۴۰۳: ۲۴/۱).

۵- شخصیت شیخ صدوق

محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (م ۳۸۱ق)، معروف به ابن بابویه و صدوق است. نجاشی در رجالش درباره وی می‌نویسد: «ایشان ساکن ری، شیخ و فقیه ما و در خراسان مورد قبول همگان بوده است و در سال ۳۵۵ قمری وارد بغداد و بزرگان قوم از او استماع حدیث کرده‌اند» (نجاشی، ۱۴۰۷: ۳۸۹).

وی در علم حدیث، نه تنها به عنوان ناقل، بلکه به عنوان نقاد احادیث و آگاه به رجال مطرح و در کتاب‌هایش از پدرش به عنوان یکی از استادان خود نام برده است. صدوق بعد از فوت پدر به نزد ابن ولید رفته و به مدت پانزده سال شاگرد او بوده است. شیخ صدوق در امور رجالی کاملاً مقلد استادش ابن ولید قمی بود و هر جا خواسته کسی را نقد رجالی نماید، نظر استادش ابن ولید را آورده است. دوران زندگی آن دانشمند بزرگ شیعه، تلاشی پیگیر و مداوم در دستیابی به ذخایر حدیثی ائمه، شرح و بسط آن و حفظ کیان امامیه از انحرافات درونی و خطرات بیرونی است.

شیخ صدوق نزد استادی بزرگی همچون پدر بزرگوارش علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، محمد بن حسن بن احمد بن ولید، حمزه بن محمد بن احمد بن جعفر بن محمد بن زید بن علی[ؑ]، ابو الحسن، محمد بن قاسم، ابو محمد، قاسم بن محمد استرآبادی، ابو محمد، عبدالوس بن علی بن عباس گرگانی و محمد بن علی استرآبادی تلمذ نموده است. همچنین شاگردان مبرزی نظری برادرش حسین بن علی بن موسی بن بابویه قمی، شیخ مفید، پدر شیخ نجاشی، ابن غضائی، استاد شیخ طوسی، شیخ ابو جعفر، شیخ ابو البرکات، علی بن حسن خوزی و... را پرورانده است. حسین بن عبید الله غضائی از وی حدیث شنیده و به دریافت اجازه نقل روایت، نایل آمده است (آزادی، ۱۳۹۰: ۱۵۳؛ مؤدب، ۱۳۹۳: ۲۰۹).

۶- مفهوم‌شناسی

اعتبار

واژه «اعتبار» از باب افعال به معنی برگزیدن عبور و شروع به آن است. انسان صاحب عقل و اندیشه با مشاهده امور و قضایای مفید، در جهت پیش‌برد مسائل دنیوی و اخروی خود بهره

می‌گیرد و این نتایج را در وجود خودش هم تطبیق می‌دهد؛ چرا که انسان مؤمن با دیدن قضایا عبرت می‌گیرد (مصطفوی، ۱۳۶۸: ۱۸/۸).

اعتبارسنجدی

اعتبارسنجدی شیء به معنی سنجش اعتبار آن با معیارهای خاص در آن مقوله است. به عبارت دیگر، دلالت بر گونه‌ای ارزیابی و سنجش اعتبار یک امر، برای بهره‌مندی از آن در موارد نیاز. اعتبارسنجدی «حدیث» نیز عبارت است از: سنجش سند، متن و منبع حدیث، برای آگاهی از درجه اعتبار آن و جداسازی و تمیز احادیث معتبر از احادیث غیر معتبر. اعتبارسنجدی حدیث را می‌توان با نقد حدیث، متراffد دانست، در نقد حدیث نیز، محدثان در پی جداسازی احادیث درست از احادیث نادرست هستند (مسعودی، ۱۳۸۹: ۱۷۴).

اعتبارسنجدی روایات طبی، مانند هر روایت دیگر نیازمند اعتبارسنجدی به منظور تعبد و عمل به آن یا باور کردن آن است. روایت‌های در دسترس ما، به گونه مستقیم و بدون واسطه از معصوم علیهم السلام دریافت نشده‌اند بلکه در جریان نقل و گذراز دهان‌سل، به گونه مجموعی و اجمالی، دست‌خوش برخی آسیب‌های ریز و درشت مانند تحریف، وضع و تقطیع گشته‌اند. (مسعودی، ۱۳۹۷: ۱۲)

اعتباربخشی

اعتباربخشی کتب حدیثی، عبارت است از: کاوشی دوباره در متون و طرق آن و اثبات سلامت متن و بررسی قوّت طریق دستیابی به این کتب و شناساندن مؤلفان آنها، با استفاده از دانش رجال (معارف، ۱۳۹۷: ۲۸۲).

۷- اعتبارسنجدی اجمالی کتاب «خصال» شیخ صدق

خصال صدق مانند دیگر کتاب‌های وی مورد توجه خاص عالمان شیعه قرار گرفته و روایات آن در بسیاری از مجموعه‌هایی روایی شیعه مانند کتب اربعه، بحارالأنوار و وسائل الشیعه آمده و در کتب روایی علمای متاخر از شیخ صدق نیز مندرج شده است.

کتاب خصال با وجود حجم کم، دایرة المعارف بزرگی از معارف اسلامی و احکام حلال و حرام است و به مباحث تاریخی، تفسیر قرآن، نکات فلسفی و مسائل سیاسی نیز اشاره دارد.

روایات این کتاب از نظر موضوع، بسیار گسترده است و در بسیاری از موضوعات اخلاقی و عقیدتی، روایاتی نقل شده که به شکلی با اعداد در ارتباط آند (ابن بابویه، ۱۳۶۲: ۹).

۸-وحیانیت یا عادیات بودن مفاذ روایات پزشکی

در بررسی انتساب روایات علمی و پزشکی به معصوم^ع سه دیدگاه وجود، امکان (= توقف) و امتاع در خصوص آگاهی معصومان^ع به علوم بشری همچون نجوم، پزشکی، تغذیه، بهداشت و... وجود دارد.

گروهی از غلات همچون مفوضه، اخباریان و غالب عالمان شیعه و... معتقد به وجود آگاهی معصوم^ع از علوم مختلف آند. متکلمان مکتب بغداد، شیخ مفید (م ۴۱۳ ق)، شریف مرتضی (م ۴۳۶ ق)، شیخ طوسی (م ۴۶۰ ق)، شیخ مرتضی انصاری (م ۱۲۸۱ ق) و... وجود احاطه امام بر علوم مختلف را قابل اثبات ندانسته و توقف کرده‌اند. بزرگ‌ترین عالمان شیعه در قرن چهارم، همچنین سید حسین مدرس، سید حسین مدرسی طباطبائی، محسن کدیور، عبدالکریم سروش و... در طیف معتدل‌ترین تا رادیکال‌ترین طرفداران انکار او صاف فراشتری معصومان^ع هستند.

در خصوص وحیانی بودن و حجیت داشتن اصل «روایات طبی» به طور خاص - نه همه احادیث طبی موجود در میراث روایی - دو دیدگاه مخالف و موافق وجود دارد:

غالب عالمان فرقین در گذشته و حال نظیر ابن قیم جوزی (م ۷۵۱ ق)، سبکی، محلی و بنایی و محدثان اهل سنت مانند بخاری (م ۲۵۶ ق)، مسلم (م ۲۶۱ ق)، ابوداود (م ۲۷۵ ق)، ابن ماجه (م ۲۷۳ ق) و ترمذی (م ۲۷۹ ق)، همچنین محدثان شیعی نظیر شیخ مفید (م ۴۱۳ ق)، ابن طاووس و... قائل به منشأ و حیانی داشتن و حجیت احادیث پزشکی آند (مجلسی، ۱۴۲۳: ۳۰؛ سبکی، ۱۳۵۶: ۹۵) و برخی دانشمندان اسلامی همچون قاضی عیاض (م ۵۴۴ ق) (ابن سينا، ۱۳۶۳: ۲۵۶/۲)، ابن خلدون (م ۸۰۸ ق) (ابن خلدون، بی‌تا: ۴۹۴)، شاه ولی‌الله دهلوی (م ۱۱۷۶ ق) (بناء احمد، بی‌تا: ۲۲۴)، أشقر فقيه اصولي معاصر (اشقر، ۲۰۰۳) و... ضمن پذیرش صدور روایات طبی از پیامبر^{صلی الله علیه و آله و آله و سلم} بر آن‌اند که پیامبر^{صلی الله علیه و آله و آله و سلم} برای تعلیم تشریعیات مبعوث شده و اقوال و افعال دنیوی ایشان از قبیل روایات علمی و پزشکی را از «عادیات» و غیر وحیانی دانسته‌اند که

امکان خطا در آن می‌رود؛ لذا حجیت ندارد و عمل به آن الزامی و واجب نیست، چنانچه خطای عادیات، نقصی به پیامبری ایشان وارد نمی‌نماید.

فراز و نشیب دیدگاه‌های عالمان شیعه در خصوص آگاهی معصومان ع به همه علوم دینی و علوم بشری فراوان است، لیکن بررسی دقیق در خصوص احادیثی که بیانگر ویژگی‌های علمی، سرچشم‌بهانه دانش‌ها و انواع دانش‌های معصومان ع است، نشان می‌دهد که آن بزرگواران در صورت اقتضای جایگاه ولایی شان، از همه علوم از طریق الهام برخوردار بوده‌اند به طوری که هرگاه اراده می‌کردند چیزی را بدانند، می‌دانستند. چنانچه امام صادق ع فرموده‌اند: «إِنَّ الْإِمَامَ إِذَا شَاءَ أَنْ يَعْلَمَ عِلْمًا»؛ امام، آن‌گاه که بخواهد بداند، می‌داند (محمدی‌شهری، ۱۳۹۴: ۲۰). از این‌رو به دلیل دیدگاه غالب داشمندان فرقین در وحیانی بودن و حجیت روایات پژوهشی (بستانی، ۱۳۹۵: ۴ - ۳) و برای پیشگیری از انسداد بحث، امکان یا وجوب آگاهی معصومان ع را پیش‌فرض پژوهش قرار می‌دهیم.

دلایل موافقان وحیانی بودن و حجیت همه روایات پژوهشی مستند به آیه سوم و چهارم سوره نجم: «وَ مَا يَطِقُ عَنِ الْهُوَى، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى» استدلال کامل نیست؛ زیرا مربوط به بخش تشریعی از سخنان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم است، نه حوزه عادیات (همان: ۵ - ۸). نتیجه آن‌که، مقتضی حجم فراوان احادیث پژوهشی معصومان ع، پذیرش فی الجملة آن‌ها از سوی عالمان فرقین، وجود این روایات در میراث حدیثی فرقین و منابع کهن حدیثی معتبر، اعتبار سندی و محتوایی برخی از احادیث فوق و... پذیرش اصل صدور احادیث پژوهشی از سوی معصومان ع در حوزه تغذیه، بهداشت، پیشگیری و درمان، در راستای هدایت جسمانی، به عنوان متمم کمال معنوی است. هرچند ممکن است آن بزرگواران، گاه دیدگاه شخصی و تجربی خویش و چه بسا در مواردی بنابر شأن ولایی خویش پاسخ مناسبی فرموده‌اند (ر.ک: همان: ۶۸ - ۹۱؛ فاطمی، ۱۳۹۷).

نتیجه آن‌که بسیاری از احادیث پژوهشی که صدور آن‌ها از سوی معصومان ع قطعی است، ماهیت تعبدی و عبادی مانند نماز، روزه و حج ندارد؛ بلکه ماهیتی از عادیات و غیر عبادی و عموماً امضایی و تقریری‌اند، مگر آن‌که صدور روایت در ذیل شأن ولایی معصومان ع ثابت شود، که آن‌گاه حجیت خواهد داشت. از این‌رو شریف مرتضی در الشافی فی الامامة مسی نویسد: «معاذ الله أن نوجب له من العلوم إلا ما تقتضيه ولایته» (شریف مرتضی، ۱۴۲۶ / ۳: ۱۶۴).

عقیده ما درباره اخبار و احادیثی که درباره طب رسیده، آن است که این احادیث، بر چند گونه‌اند:

- برخی از آن‌ها با نظر به آب و هوای مکه و مدینه گفته شده‌اند و به کار بستن آن‌ها در دیگر شرایط آب و هوایی، درست نیست.

- در برخی از آن‌ها، معصوم علیه السلام بر پایه آنچه از حال و طبع سؤال کننده می‌دانسته، پاسخ داده و از همان موضع فراتر نرفته است؛ چه این که امام، بیش از آن شخص به طبع وی آگاهی داشته است؛

- برخی از آن‌ها را «مخالفان»، با هدف زشت نمایاندن چهره مذهب در نگاه مردم در میان احادیث گنجانده‌اند؛

- در برخی از آن‌ها، سه‌وی از راوی حدیث، سر زده است؛
- در برخی از آن‌ها بخشی از حدیث حفظ شده و بخشی دیگر از آن، فراموش شده است.
- در نهایت باید گفت: آنچه در مورد درمان درست بیماری از امامان رسیده مضمون آیات و سوره‌های قرآن و یا دعا‌هایی است که به حکم سندهای قوی و طُرق صحیحی که بواسطه آن‌ها به ما رسیده‌اند، پذیرفته خواهد شد (ابن بابویه، ۱۴۱۴: ۱۱۵).

۹- اعتبارسنجی سندی روایات پزشکی جلد دوم «خصال» صدوق

بنابر پژوهش نگارندگان، احادیث پژوهشکی جلد دوم خصل، اولاً به لحاظ «ارزیابی سندی» از مجموع ۵۳ حدیث طبی، ۳۸ حدیث ضعیف، ده حدیث صحیح و پنج حدیث موشق‌اند؛ ثانیاً نتیجه کنکاش در زنجیره اسناد روایات فوق از حیث «اتصال و انفصال سند»، دستیابی به ۴۳ حدیث «مسند»، پنج حدیث «مروفوع» و پنج حدیث «مرسل» است. لازم به یادآوری است، به لحاظ اصطلاحات علم حدیث:

حدیث صحیح: حدیثی که سلسله سند آن توسط افرادی موثق و امامی مذهب به معصوم متصل گردد. برای نمونه حدیث: «**حَدَّثَنَا أَبُو رَضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّارُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَدْمَيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْحَطَّابِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَيَّانَ عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ مَنْصُورِ قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ».**

حدیث موثق: حدیثی که سند آن به معصوم متصل باشد و در تمام طبقات یا لااقل یکی از آنها راوی ای که به رغم امامی نبودن عالمان شیعه، او را توثیق نموده باشند وجود داشته باشد و مابقی راویان ممدوح امامی یا عدل امامی باشند. برای نمونه حدیث: «(۸۵ - ۸۹۰)»

وَعَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَنْ عَلِيٍّ
الله
قالَ قَالَ رَسُولُ

حديث ضعيف: حديثی که اعتبار آن از جهت اوصاف راویان ثابت نشده باشد. برای نمونه حدیث: «(۸۷ - ۸۹۲) حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ مُحَمَّدٍ
بْنِ عَيْسَى عَنْ عُتْبَيَةَ عَنْ أَبِي أَئْوَبِ الْمَدِينِيِّ عَنْ أَبْنَ أَبِي عَمِيرٍ عَنْ هَشَامِ بْنِ سَالِمٍ عَنْ أَبِي
عَبْدِ اللَّهِ».

حديث مسنده: به حديثی گفته می‌شود که سلسله سند آن، بدون افتادگی راوی تا معصوم ذکر شده باشد. بدین‌گونه راوی بدون واسطه، حدیث را از راوی پیشین گرفته و نقل کرده تا به معصوم رسیده باشد. از «حدیث مسنده»، به «حدیث متصل» هم تعبیر می‌شود. برای نمونه حدیث: «(۸۸ - ۸۹۳) حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ
يَحْيَى الْعَطَّارُ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ أَحْمَدَ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَسَانَ الرَّازِيِّ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ
الرَّازِيِّ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ يَزِيدَ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ
الله
قالَ قَالَ رَسُولُ

حديث مرفوع: روایتی است که در آن، نام یک یا چند نفر از سلسله راویان ذکر نشده باشد. برای نمونه: «(۱۹ - ۹۸۲) حَدَّثَنَا عَلَيُّ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ
الْبَرْقِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ
يَرْفَعُهُ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ».

حديث مرسل: حديثی که راوی آن را از معصوم نشنیده، بدون واسطه از وی نقل کرده باشد و یا با واسطه نقل کرده باشد؛ اما واسطه را فراموش کرده و به فراموشی تصریح نموده و یا از روی عمد یا سهو، آن را نیاورده باشد و یا واسطه را به ابهام ذکر کرده باشد. مانند تعبیر «عن رجل» یا «عن بعض اصحابنا»، واسطه حذف شده، یکی باشد یا بیشتر. برای نمونه: «(۳۷ - ۱۰۰)
حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّارُ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ أَحْمَدَ
بْنِ يَحْيَى بْنِ عِمْرَانَ الْأَشْعَرِيِّ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيْسَى عَنْ رَجُلٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَبِي
عَبْدِ اللَّهِ».

جدول «شماره و کد احادیث پژوهشی»، «لیست ارزیابی سندی احادیث» و «تشریح تفصیلی وضعیت اتصال و انفصل سند هر روایت» به شرح ذیل تقدیم می‌شود:

جدول «ارزیابی» و «اتصال و انفصلان» جلد دوم خصال شیخ صدق

نº	كد	شهر	نº	ارزیابی سندی	اتصال سند	نº	حديث
				مسند	معتمد	مصنف	عنوان
٨	٧٥-٨٨٠		*			*	... قالَ رأيْتُ أبا عَبْدِ اللَّهِ احْتَجَمَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءَ بَعْدَ الْعَصْرِ.
٩	٧٦-٨٨١		*			*	... عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ وَقَوَا الْحِجَامَةَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ وَالثُّورَةَ فَإِنَّ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ يَوْمٌ تَحْسِنُ مُسْتَمِرٌ وَفِيهِ خُلِقَتْ جَهَنَّمُ.
١٠	٧٧-٨٨٢		*			*	... قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ يَنْبَغِي لِلرَّجُلِ أَنْ يَتَوَقَّى الثُّورَةَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ فَإِنَّهُ يَوْمٌ نَحْسِنُ مُسْتَمِرٌ.
١١	٧٩-٨٨٤		*			*	... قَالَ دَخَلْتُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ فِي يَوْمِ الْخَمِيسِ وَهُوَ يَحْتَجِمُ فَقُلْتُ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ اتَّحَدَجِمُ فِي يَوْمِ الْخَمِيسِ فَقَالَ تَعَمَّ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُحْتَجِمًا فَلَيَحْتَجِمْ فِي يَوْمِ الْخَمِيسِ فَإِنَّ عَشِيَّةَ كُلِّ جُمُوعَ يَسْتَدِرُ الدَّمْ فَرَقًا مِنَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَرْجِعُ إِلَى وَكْرَوِ إِلَى غَدَةِ الْخَمِيسِ ثُمَّ التَّفَتَ إِلَى غُلَامٍ يُبَيِّحُ فَقَالَ يَا رَبِيعَ اشْدُدْ قَصْبَ الْمَلَازِمِ وَاجْعَلْ مَصَّكَ رَخِيًّا وَاجْعَلْ شَرْطَكَ رَحْنًا «٤» وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مَنِ احْتَجَمَ فِي آخِرِ خَمِيسٍ مِنْ الشَّهْرِ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ سُلَّمَ مِنْهُ الدَّاءَ سَلَّا.
١٢	٨٢-٨٨٧		*			*	... قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مَنْ قَصَّ أَطَافِيرَهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَتَرَكَ وَاحِدَةً لِيَوْمِ الْجُمُوعَةِ نَفَى اللَّهُ عَنْهُ الْفَقْرَةَ.
١٣	٨٣-٨٨٨		*			*	... عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ رَبَاحِ الْقَلَاءِ قَالَ: رأيْتُ أبا إِنْرَاهِيمَ يَحْتَجِمُ يَوْمَ الْجُمُوعَةِ فَقُلْتُ جُلِّتْ فِدَاكَ تَحْتَجِمُ يَوْمَ الْجُمُوعَةِ قَالَ أَقْرَأْ أَيَّةَ الْكُرْسِيِّ فَإِذَا هَاجَ بِكَ الدَّمْ لَيْلًا كَانَ أَوْ نَهَارًا فَاقْرَأْ أَيَّةَ الْكُرْسِيِّ وَاحْتَجِمْ.
١٤	٨٥-٨٩٠		*			*	... عَنْ عَلَيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ أُطْرِفُوا أَهْلَكُوكُمْ فِي كُلِّ جُمُوعَةٍ يَسْنِئُ مِنَ الْفَاكِهَةِ وَاللَّحْمِ حَتَّى يَفْرُحُوا بِالْجُمُوعَةِ وَكَانَ النَّبِيُّ إِذَا خَرَجَ فِي الصَّيْفِ مِنْ بَيْتِ خَرَجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ فِي الْشَّتَاءِ مِنَ الْبَرِّ دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُوعَةِ وَقَدْ رُوِيَ أَنَّهُ كَانَ دُخُولُهُ وَخُروْجُهُ يَوْمَ الْجُمُوعَةِ.

نº	شماره	کد	تفصیل	ارزیابی سندی	اتصال سند	محل	عنوان	متن	حده	حدیث			
١٥	٨٦-٨٩١				*	*		... قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِّمْنِي دُعَاءً أَسْتَرْتَلُ بِهِ الرِّزْقَ فَقَالَ لِي حُذْنٌ مِّنْ شَارِيكَ وَأَطْفَارِكَ وَلَيْكُنْ ذَلِكَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ.					
١٦	٨٧-٨٩٢				*	*		... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: تَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ يُؤْمِنُ مِنَ الْجُدَامِ وَالْبَرَصِ وَالْعَمَى وَإِنْ لَمْ يَحْتَاجْ فَحُكْمُهَا حَتَّى وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مِنْ قَلْمَانِ أَطْفَارَهُ وَقَصَّ شَارِيَّهُ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ ثُمَّ قَالَ يَسِّمِ اللَّهُ وَبِاللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُعْطِيَ بِكُلِّ فَلَامَةٍ وَجُزَاءَهُ عِنْ قَبَةٍ مِّنْ وُلْدِ إِسْمَاعِيلَ.					
١٧	٨٨-٨٩٣				*	*		... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ قَلْمَانِ أَطْفَارِهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَخْرَجَ اللَّهُ مِنْ أَنَامِلِهِ الدَّاءَ وَأَدْخَلَ فِيهِ الدَّوَاءَ وَرُوِيَ أَنَّهُ لَا يُصِيبُهُ جُنُونٌ					
١٨	٨٩-٨٩٤				*	*		... عَنِ الْجَعْفَرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ يَقُولُ قَلَّمُوا أَطْفَارَكُمْ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَاسْتَحْمُوا يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ وَأَصِيبُوا مِنَ الْحَجَاجَ حَاجَتُكُمْ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَتَعَيَّبُوا بِالْطَّيْبِ طَبِّيْكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.					
١٩	٩٠-٨٩٥				*	*		... عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضَا قَالَ: لَا يَنْبَغِي لِلرَّجُلِ أَنْ يَدْعَ الطَّيْبَ فِي كُلِّ يَوْمٍ فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ فَيَوْمٌ وَيَوْمٌ لَا فَلَانْ لَمْ يَقْدِرْ فَفِي كُلِّ جُمُعَةٍ وَلَا يَدْعُ ذَلِكَ.					
٢٠	٩١-٨٩٦				*	*		... قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ لِلَّهِ حَقُّ عَلَى كُلِّ مُحْتَلٍ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ أَخْذَ شَارِيَّهُ وَأَطْفَارَهُ وَمَسَّ شَيْئًا مِّنْ الطَّيْبِ.					
٢١	١٠٠-٩٠٥				*	*		... عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ قَلْمَانِ أَطْفَارِهِ يَوْمَ السَّبْتِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ وَأَخْذَ مِنْ شَارِيَّهِ عُوفَى مِنْ وَجْعِ الْأَسْرَاسِ وَوَجْعِ الْعَيْنِ.					

ردفون	نحوه	مقدمة	نحوه	مقدمة	ارزیابی سندی	اتصال سند	حديث	کد
۲۲					*		... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: السَّيْرُ لَنَا وَالْأَحْدُ لِشَعِيرَتَا وَالْإِثْنَيْنِ لِأَعْدَانِنَا وَالثَّلَاثَاءِ لِيَسِيْ أُمِيَّةَ وَالْأَرْبَاعَاءِ يَوْمُ شُرُبِ الدَّوَاءِ وَالْخَمِيسِ تُقْضَى فِيهِ الْحَوَاجُعُ وَالْجُمْعَةُ لِلشَّظْفِ وَالتَّطَهِيبِ وَهُوَ أَفْضَلُ مِنَ الْفَطْرِ وَالْأَصْحَى وَيَوْمُ الْغَدَيرِ أَفْضَلُ الْأَعْيَادِ وَهُوَ ثَامِنُ عَشَرَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ وَكَانَ يَوْمُ الْجُمْعَةِ وَيَمْرُجُ قَاتِلُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَوْمَ الْجُمْعَةِ وَيَقْوِمُ الْقِيَامَةُ يَوْمُ الْجُمْعَةِ وَمَا مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ الْجُمْعَةِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. معنى الحديث الذى روی عن النبي ﷺ قال لا تعادوا الأيام فتعاديكم.	١٠١-٩٠٦
۲۳					*	*	... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ بِيَمِنَ تَحْنُ عَنْدَ رَسُولِ اللَّهِ إِذْ وَرَدَ عَلَيْهِ وَقَدْ عَبَدَ الْقَسِيسَ فَسَلَّمُوا ثُمَّ وَضَعُوا بَيْنَ يَدَيْهِ جُلَّهُ تَمَرٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ أَصَدَقَةً أَمْ هَدِيَّةً قَالُوا بَلْ هِيَ هَدِيَّةً يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَئِ تَمَرَاكُمْ هَذِهِ قَالُوا الْبَرْزَنِيُّ فَقَالَ فِي تَمَرِّكُمْ هَذِهِ تَسْعُ خَصَالٍ إِذَ هَذَا جَبَرِيلٌ يُخْبِرُنِي أَنَّ فِيهِ تَسْعَ خَصَالٍ يُطَيِّبُ التَّهَاهَةَ وَيُطَيِّبُ الْعَمَدَةَ وَيَهْضُمُ الطَّعَامَ وَيَرْيَدُ فِي السَّمْعَ وَالْمَصْرَ وَيُقْوِي الظَّهُورَ وَيُحَبِّلُ الشَّيْطَانَ وَيَقْرَبُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَيُبَايِعُ مِنَ السَّيْطَانِ.	٨٩٤٥
۲۴					*	*	... عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَى قَالَ لَمَّا افْتَحَ رَسُولُ اللَّهِ خَيْرَ دُعَاءِ بِقُوَسِهِ فَأَنْكَأَ عَلَى سِيَّتِهَا ثُمَّ حَمِدَ اللَّهَ وَأَشَّى عَلَيْهِ وَذَكَرَ مَا فَتَحَ اللَّهُ لَهُ وَأَصَرَّهُ بِهِ وَنَهَى عَنْ خَصَالٍ تَسْعَةَ عَنْ مَهْرِ الْبَغْيِ وَعَنْ كَسْبِ الدَّابَّةِ يَعْنِي عَسْبِ الْفَحْلِ وَعَنْ خَاتَمِ الدَّدَقِ وَعَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَعَنْ مَيَاثِرِ الْأَرْجُوانِ قَالَ أَبُو عَرْوَةَ عَنْ مَيَاثِرِ الْحُمْرِ وَعَنْ لَبَوْسِ ثَيَابِ الْقَسِّيِّ وَهِيَ ثَيَابٌ تُتَسْسَعُ بِالشَّامِ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ السَّبَاعِ وَعَنْ صَرْفِ الدَّهْبِ بِالدَّهْبِ وَالْفَضْةِ بِالْفَضْةِ بِيَهُمَا فَصُلَّ وَعَنِ النَّظَرِ فِي النُّجُومِ.	١٠٩٤٧

الحديث	اتصال سند	ارزيايى سندى	كد	ترتيب			
	موثق	مسند	موثق	مسند	مسند	مسند	مسند
... عن أبي الحسن الأكول قال: تسعة يورشن السسيان أكل التناح يعني الخامض والكتيره والجبن وأكل سور الفار وابتول في الماء الواقع وقراءة كتابة القبور والمسمى بين أمراتين وطرح القملة والحجامة في القرفة.	*	*	*			٢٢-٩٥٩	٢٥
... عن جعفر بن محمد عن أبيه عن جده عن علي بن أبي طالب عن النبي الله قال في وصيته له يا علي تسعة شياطين يورشن السسيان أكل التناح الخامض وأكل الكتيره والجبن وسور الفار وقراءة كتابة القبور والمسمى بين أمراتين وطرح القملة والحجامة في القرفة والبول في الماء الرائد.	*	*	*			٢٣-٩٦٠	٢٦
... عن أبي عبد الله قال: لا يؤكل من الشاة عشرة شياطين الفرث والدم والطحال والنخاع والغدد والقضيب والأنثيين والرحم والحياء « والأوداج أو قال الغروق. ... يرقعه إلى أبي عبد الله قال: عشرة شياطين من الميتة ذكية العظم والشعر والصوف والريش والقز واحفروه الشيش وانفحة وليل و السن.	*	*	*			١٨-٩٨١	٢٧
... عن علي بن مهري بار بإسناه يرقعه قال: يأتي على الناس زمان تكون العافية فيه عشرة أجزاء تسعة منها في اعتزال الناس وواحدة في الصمت.	*		*			١٩-٩٨٢	٢٨
... عن أبي عبد الله قال: كانوا يطيخ فـإن فيه عشر حصان مجتمع هو شحمة الأرض لـداء فيه ولا غاللة وهو طعام وهو شراب وهو فاكهة وهو زيتان وهو أشنان وهو أدم ويزيد في الباه ويعسل المثانة ويدرك البول.	*		*			٢٤-٩٨٧	٢٩
... عن أبي عبد الله مثله. وفي حديث آخر ويذيب الحصى في المثانة وكان رسول الله يأكل الطيخ بالرطب. وفي خبر آخر كان يأكل الخبر بالشகر. وقال الصادق أكل الطيخ على الريق يورث الفالج وأكل التمر البني على الريق يورث الفالج.	*	*	*			٣٥-٩٩٨	٣٠
						٣٦-٩٩٩	٣١

الحديث	اتصال سند	ارزیابی سندی	کد	تفہیم				
	مبنی	مسند	مبنی	مسند	مسند	مسند	مسند	مسند
... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: النَّسْوَةُ فِي عَشْرَةِ أَشْيَاءِ الْمَسْنُوِّ وَ الرُّكُوبُ وَ الْإِرْتِمَاسُ فِي الْمَاءِ وَ التَّلَقُّرُ إِلَى الْحُضْرَةِ وَ الْأَكْلُ وَ الشُّرْبُ وَ النَّظَرُ إِلَى الْمَرْأَةِ الْحَسَنَاءِ وَ الْجِمَاعُ وَ السُّوَاكُ وَ مُحَادَثَةُ الرِّجَالِ.		*	*			٣٧-١٠٠٠	٣٢	
... عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَعْدٍ قَالَ النَّسْوَةُ فِي عَشْرَ أَشْيَاءِ الْمَسْنُوِّ وَ الرُّكُوبِ وَ الْإِرْتِمَاسِ فِي الْمَاءِ وَ التَّلَقُّرِ إِلَى الْحُضْرَةِ وَ الْأَكْلِ وَ الشُّرْبِ وَ الْجِمَاعِ وَ السُّوَاكِ وَ غَسْلِ الرَّأْسِ بِالْخِطْمِيِّ وَ النَّظَرِ إِلَى الْمَرْأَةِ الْحَسَنَاءِ وَ مُحَادَثَةِ الرِّجَالِ		*	*			٣٨-١٠٠١	٣٣	
... عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ: لَعَنِ رَسُولِ اللَّهِ فِي الْخَمْرِ عَشَرَةً: غَارِسَهَا وَ حَارِسَهَا وَ عَاصِرَهَا وَ شَارِبَهَا وَ سَاقِهَا وَ حَامِلَهَا وَ الْمَحْمُولَةُ إِلَيْهِ وَ بَاعِهَا وَ مُشْتَرِهَا وَ آكِلُ ثَنَهَا. ... رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ قَالَ: السُّوَاكُ فِيهِ عَشْرُ خَصَالٍ مَطْهَرَةٍ لِلْقَمِ مَرْضَةٌ لِلرَّبَّ يُضَانِعُ الْحَسَنَاتِ سَعْيَنَ ضَعْفًا وَ هُوَ مِنَ السُّنَّةِ وَ يُدَهِّبُ الْحَفَرَ وَ يُبَيِّضُ الْأَسْنَانَ وَ يُشَدُّ اللَّثَّةَ وَ يُقْطِعُ الْبَلْغَمَ وَ يَذْهَبُ بِغَسَوةِ الْبَصَرِ وَ يُشَهِّي الطَّعَامَ.	*	*	*			٤١-١٠٠٤	٣٤	
... يَرْفَعُهُ إِلَى النَّبِيِّ قَالَ: فِي السُّوَاكِ اثْنَا عَشَرَةَ حَصْلَةً مَطْهَرَةً لِلْقَمِ وَ مَرْضَةً لِلرَّبَّ وَ يُبَيِّضُ الْأَسْنَانَ وَ يَذْهَبُ بِالْحَفَرِ وَ يُقْلِلُ الْبَلْغَمَ وَ يُشَهِّي الطَّعَامَ وَ يُضَانِعُ الْحَسَنَاتِ وَ تُصَابِ بِهِ السُّنَّةُ وَ تَحْضُرُ الْمَلَائِكَةُ وَ يُشَدُّ اللَّثَّةُ وَ هُوَ يُمْرُّ بِطَرِيقَةِ الْقُرْآنِ وَ رَكْعَتَيْنِ [رَكْعَتَانِ] بِسُوَاكٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ سَبْعِينَ رَجُلًا بِعِيرِ سُوَاكٍ	*		*			٥٢-١٠٧٧	٣٦	
... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: فِي السُّوَاكِ اثْنَا عَشَرَةَ حَصْلَةً هُوَ مِنَ السُّنَّةِ وَ مَطْهَرَةً لِلْقَمِ وَ مَجْلَةً لِلْبَصَرِ وَ يُوْضَى الرَّحْمَنُ وَ يُبَيِّضُ الْأَسْنَانَ وَ يَذْهَبُ بِالْحَفَرِ وَ يُشَدُّ اللَّثَّةُ وَ يُشَهِّي الطَّعَامَ وَ يَذْهَبُ بِالْبَلْغَمَ وَ يَرِيدُ فِي الْجَفْظَ وَ يُضَانِعُ بِهِ الْحَسَنَاتُ وَ تَفَرَّجُ بِهِ الْمَلَائِكَةُ.		*	*			٥٣-١٠٧٨	٣٧	

نحو	مسند	معنى	تفعيف	موقعة	مسند	شماره	د	ج	
حديث							اتصال سند	ارزیابی سندی	کد
... عن جعفر بن محمد عن أبيه عن جده عن علي بن أبي طالب عليه السلام عن رسول الله ص أَنَّهُ قَالَ فِي وَصِيَّةِ لَهُ يَا عَلِيُّ السَّوَاكُ مِنَ السُّنْنَةِ وَهُوَ مَطْهَرٌ لِلْفَمِ وَيَجْلُو الْبَصَرَ وَيُرْضِي الرَّحْمَنَ وَيُبَيِّضُ الْأَسْنَانَ وَيَذْهَبُ بِالْحَقْرِ وَيَسْدُدُ اللَّثَّةَ وَيُشَهِّي الْفَطَامَ وَيَذْهَبُ بِالْبَلْعَمَ وَيَرِيدُ فِي الْحِفْظِ وَيُصَاعِفُ الْحَسَنَاتِ وَتَرَحُّبُ بِهِ الْمَلَائِكَةُ	*	*				٥٤-١٠٧٩		٣٨	
... عن أبي عبد الله عليه السلام عن أبيه عن أبياته عقال قال الحسن بن علي عليه السلام في المائدة أثنتا عشرة حصلة يجحب على كل مسلم أن يعرفها أربع منها فرض وأربع منها سنة وأربع منها تأييب فاما الفرض فالمعference والرضا والشسمية والشكرا وأما السنة فالوضوء قبل الطعام والجلوس على الجاني الأسر والأكل بشادث أصابع ولعن الأصابع وأما التأييب فالأكل مما يليه وتصغير اللقمة والمضر الشديد وقلة النظر في وجوه الناس.	*	*				٦٠-١٠٨٥		٣٩	
... عن جعفر بن محمد عن أبيه عن جده عن علي بن أبي طالب عليه السلام عن النبي ص أَنَّهُ قَالَ فِي وَصِيَّةِ لَهُ يَا عَلِيُّ أَثنتا عشرة حصلة يتبع للرجل المسلم أن يتعلمها في المائدة أربع منها فريضة وأربع منها سنة وأربع منها أدب فاما الفريضة فالمعference بما يأكل والشسمية والشكرا والرضا وأما السنة فالجلوس على الرجل اليسرى والأكل بشادات أصابع وأن يأكل مما يليه ومضر الأصابع وأما الأدب فتصغير اللقمة والمضر الشديد وقلة النظر في وجوه الناس وعشل اليدين.	*	*				٦١-١٠٨٦		٤٠	
... رفع الحديث إلى رسول الله ص أَنَّهُ قَالَ دَرَهْمٌ فِي الْحِضَابِ أَفْضَلُ مِنْ نَفَقَةِ أَلْفِ درهم في سبيل الله وفيه أربع عشرة حصلة يطرد الريح من الأذنين ويجلو العشاوة عن البصر ويلين الخياشيم ويطيل التكهة ويسد اللثة ويذهب بالضئ وينهل وسوسه الشيطان وترح به الملائكة ويسبيش به المؤمن ويعطي به الكافر وهو زينة وطيب وبراءة في قبره ويستحى منه منكر ونفيه.	*	*				١-١١٠١		٤١	

رد	شماره	کد	ارزیابی سندی	اتصال سند	مُعْلَم	مُسند	مُنْبَه	حديث
٤٢	٢-١١٠٢			*	*			... عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ فِي وَصِيَّتِهِ لَهُ يَا عَلِيُّ دَرِهِمْ فِي الْجِنَابِ أَفْضَلُ مِنْ الْفِي درِهِمْ يَنْقُضُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِيهِ أَرْبَعَ عَشَرَةَ حَصْلَةً يَطْرُدُ الرِّيحَ مِنَ الْأَذْنَيْنِ وَيَجْلُو الْبَصَرَ وَيَلْبَسُ الْحَيَاشِيمَ وَيَطْبِبُ النَّكْهَةَ وَ يَشُدُّ اللَّهَةَ وَيَدْهُبُ بِالضَّرَّىِ وَيَنْهَا الشَّيْطَانَ وَتَشْرُعُ بِهِ الْمَلَائِكَةَ وَيَسْبِيْشِرُ بِهِ الْمُؤْمِنَ وَيَغْنِظُ بِهِ الْكَافِرَ وَهُوَ زِيَّةٌ وَ طِيبٌ وَ يَسْتَحْسِبُ مِنْهُ مُنْكَرٌ وَ نَكِيرٌ وَ هُوَ بِرَاءَةُ لَهُ فِي قَبْرِهِ.
٤٣	٣-١١٠٣			*	*			... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَبِيرُوا الشَّيْبَ وَلَا تَسْهُبُوا بِالْيَهُودِ وَ النَّصَارَىِ.
٤٤	٧-١١١٣			*	*			... عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: السُّنَّةُ فِي التُّورَةِ فِي كُلِّ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا فَمَنْ أَتَتْ عَلَيْهِ إِحْدَى وَعِشْرُونَ يَوْمًا فَلَيُسْتَدِينَ [فَلَيُسْتَدِينُ] عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَيُسْتَوْزَ وَمَنْ أَتَتْ عَلَيْهِ أَرْبَعُونَ يَوْمًا وَلَمْ يَتَنَوَّ فَإِنَّهُ بِمُؤْمِنٍ وَلَا مُسْلِمٍ وَلَا كَرَامَةً.
٤٥	٣-١١٢٣			*	*			... عَنِ الرَّبِيعِ صَاحِبِ الْمَنْصُورِ قَالَ: حَضَرَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ مَجْسَدَ الْمَنْصُورِ يَوْمًا وَعِنْهُ رَجُلٌ مِنَ الْهَنْدِ يَقْرَأُ كُتُبَ الطَّبِّ فَجَعَلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ يُضْصِتُ لِقِرَاءَتِهِ فَلَمَّا فَرَغَ الْهَنْدِيُّ قَالَ لَهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتُرِيدُ مِمَّا مَعَى شَيْئًا قَالَ لَا فَإِنَّ مَا مَعَى حَيْرٌ مِمَّا مَعَكَ قَالَ وَمَا هُوَ قَالَ أَذَوِي الْحَارَ بِالْبَارِدِ وَالْبَارِدُ بِالْحَارِ وَالرَّطْبُ بِالْيَاسِ وَالْيَاسُ بِالرَّطْبِ وَأَرَدُ الْأَمْرُ كُلَّهُ إِلَيَّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَسْتَعْمِلُ مَا قَالَهُ رَسُولُهُ ﷺ وَأَعْلَمُ... (ادَّمَهُ حَدِيثٌ بِهِ دَلِيلٌ طَوْلَانِي بِوْدَنْ ذَكْرُ نَشَدَهُ وَبِزُوهَشْكَرَانْ بِهِ تَوْجِهٌ بِهِ شَمَارَهُ حَدِيثٌ مِنْ تَوَانَدَهُ بِهِ نَرَمْ اَفْرَارَ «فَرِهِنْگ اَسْنَادَ كَتَبَ شِيخَ صَدُوق» مَرَاجِعَهُ نَمَائِنَدْ).
٤٦	٥-١١٥٢			*	*			... عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبَاهِهِ عَنْ عَلَىٰ قَالَ فَالْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُتَرَكُ حَلْقَ عَائِيَّهُ فَوْقَ الْأَرْبَعِينَ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلَيُسْتَرْضِيْضَ بَعْدَ الْأَرْبَعِينَ وَلَا يُؤْخِرُ. الْأَرْضُ تَجْسِسُ مِنْ بُولِ الْأَغْلَفِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا.

ردیف	کد	ارزیابی سندي	اتصال سند	تفصیل	مقدمه	مقدمة	تفصیل	مقدمه	مقدمة	ردیف
٥١	٢٨-١١٧٥			*			*			حديث
٥٢	٤-١٢٠٤			*			*			... قال رسول الله ﷺ ما من عبد يعمر في الإسلام أزيد عيّن سنته إلا صرف الله عنه ثلاثة أنواع من البلاء الجنون والجذام والبرص فإذا بلغ الخامسة لين الله عليه الحساب فإذا بلغ السنتين رزقة الله الإنابة إليه بما يحب الله عز وجل فإذا بلغ السبعين أحبة الله وأحبه أهل السماء فإذا بلغ الثمانين قبل الله حسنته وتحاوز عن سنته فإذا بلغ السبعين غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر وسمى أسيء الله في أرضه وشفع في أهل بيته.
٥٣	١٠-١٢١٠			*			*			... عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لما أهبط الله عز وجل آدم من الجنة أهبط معه عشرين و مائة قضيب منها أربعون ما يُوكِلُ داخلها وخارجها و أربعون منها ما يُوكِلُ داخلها ويرمى بخارجها و أربعون منها ما يُوكِلُ خارجها ويرمى بداخلها وغارة فيها يُرْكَلُ شئ.

۱۰- اعتبارسنجی رجالی احادیث پژوهشی جلد دوم «خصال» شیخ صدوق

یکی از مسائل مهم در حوزه نقد روایات، بحث «جرح و تعديل روایان» است. این مهم بر عهده عالمنان رجال است. رجالیان برای نشان دادن عدالت یا وثاقت روایان، از الفاظی خاص استفاده می‌کنند که به آنها الفاظ «تعديل» و «توثيق» می‌گویند. چنان که برای نشان دادن ضعف اعتقادی یا اخلاقی روایان، از الفاظی خاص بهره می‌گیرند که به آنها الفاظ «جرح» گفته می‌شود. برخی از این الفاظ، ناظر به شخصیت راوی است و به صراحت، عدالت او را نفی می‌کنند و فسق و دروغ را به او نسبت می‌دهند. برخی از الفاظ جرح، ناظر به حوزه عقیده راوی است و برخورداری او از عقیده صحیح، یعنی امامیه اثنا عشری بودن را نفی می‌کنند، نظیر: غال، ناصب، فاسد العقیده. برخی دیگر از الفاظ جرح، بی‌آن که مستقیماً به اخلاق یا عقیده راوی مربوط باشد، به شخصیت حدیثی او پرداخته و راوی را فاقد صلاحیت لازم برای نقل حدیث معرفی می‌کند. نظیر «ضعف» که نزد قدما به اشخاص اطلاق می‌شد.

برخی از الفاظ «تعديل» عبارت‌اند از: عدل، امامی، ضابطه، ثقة و ثقة فی الحديث، حجت، عین و وجه. دیدگاه مشهور دانشمندان شیعه و اهل سنت آن است که «تعديل» به صورت مجمل و کلی، پذیرفتی استه و لی «جرح» جز با تبیین و تفسیر، قابل قبول نخواهد بود (ر. ک: معارف، ۱۳۸۷: ۳۴۴ - ۳۵۹).

راویانی که در نقل احادیث پژوهشی جلد دوم خصال نقش دارند، طبق پژوهش به عمل آمده در سلسله سند این روایات، ۳۲۷ نفرند که با حذف ۲۳۸ «راوی تکراری» به گروه‌های راویان «موثق»، «ضعیف» و «مجھول الحال و توصیف نشده» تقسیم می‌شود.

۱۱- راویان موثق:

کل راویان موثق موجود در سلسله روایات طبی در جلد دوم کتاب خصال، ۲۱۸ نفرند که با حذف راویان تکراری (۱۸۴ راوی)، ۴ راوی خواهند بود. این راویان از نظر رجال‌شناسان توثیق شده و شخصیت آنان با توصیفاتی همچون: «امامی ثقه جلیل» و «امامی ثقه علی التحقیق»، «امامی ثقه الجلیل» و «من اصحاب الاجماع لا يروى ولا يرسلا إلا عن ثقه» و مانند این‌ها مورد تایید است (همان‌جا).

اسامی این ۳۴ «راوی موثق» در سلسله سنندی راویان احادیث پزشکی جلد دوم خصال، به همراه توصیفاتشان به شرح جداول ذیل تقدیم می‌گردد:

جدول آماری تعداد کل «راویان تکراری و غیر تکراری ثقه به همراه توصیفاتشان در زنجیره

سنندی روایات جلد دوم خصال شیخ صدوq

راویان غیر تکراری ثقه	راویان تکراری ثقه	کل راویان ثقه	کل راویان تکراری	کل راویان	تعداد کل حدیث
۳۴	۱۸۴	۲۱۸	۲۲۸	۳۲۷	۵۳

ثقه غیر تکراری	ثقه تکراری	ثقه	ثقه تکراری	ثقه	ثقه	ثقه	ثقه	ج.
عَنْ عَلَىٰ بْنِ (اسماعيل) السَّنْدِيِّ ابْنِ عَيسَى الْأَشْعَرِيِّ: امامی ثقه علی التحقیق - یونس بن یعقوب: امامی ثقه جلیل وقال بالفطحیه ورجع ولم یک واقفیا فقط	۴	۶	۵	۶	۶۳-۸۶۸	۱		
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ (بزیع): امامی ثقه جلیل - عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مِهْمَمَ: (اسدی): امامی ثقه جلیل - أَوْ أَحَدِهِمَا: واقفی ثقه (احمد بن الحسن بن اسماعیل المیثمی	۵	۸	۵	۹	۶۴-۸۶۹	۲		
-	۵	۵	۶	۶	۶۵-۸۷۰	۳		
عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ: من السابقين الذين ارجعوا الى اميرالمؤمنین	۳	۴	۳	۷	۶۸-۸۷۳	۴		
-	۳	۳	۴	۴	۷۰-۸۷۵	۵		
-	۳	۳	۳	۴	۷۱-۸۷۶	۶		
-	۳	۳	۵	۵	۷۲-۸۷۷	۷		
عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ مَتْصُورٍ: امامی ثقه	۵	۶	۵	۶	۷۵-۸۸۰	۸		
-	۷	۷	۷	۷	۷۶-۸۸۱	۹		
-	۷	۷	۷	۷	۷۷-۸۸۲	۱۰		
عَنْ مَرْوَانَ بْنِ عُيَيْدٍ (بن سالم): امامی ثقه	۴	۵	۴	۶	۷۹-۸۸۴	۱۱		
-	۳	۳	۳	۹	۸۲-۸۸۷	۱۲		

ثقه غير تكراري	نکاري	لک	راویان نکاري	ک راوی	ک دم	ج
عَنْ زَكَرِيَاً (بْنِ مُحَمَّدٍ) الْمُؤْمِنِ: قَبْلَ بُوقَهُ وَكَانَ مُخْتَلَطَ الْأَمْرِ فِي حَيْثُ	٣	٤	٣	٥	٨٣ - ٨٨٨	١٣
-	١	١	١	١	٨٥ - ٨٩٠	١٤
عَنْ صَالِحٍ بْنِ عُقْبَةَ (عَلَى بْنِ عَقْبَةِ بْنِ خَالِدٍ): اِمامِي ثقہ جلیل	٣	٤	٣	٥	٨٦ - ٨٩١	١٥
عَنْ هِشَامٍ بْنِ سَالِمٍ: اِمامِي ثقہ جلیل	٤	٥	٤	٦	٨٧ - ٨٩٢	١٦
-	٥	٥	٧	٧	٨٨ - ٨٩٣	١٧
عَنْ بَكْرٍ بْنِ صَالِحٍ (الرازِي): اِمامِي ثقہ عَلَى التَّحْقِيقِ وَرَبِّما ضَعَفَ	٥	٧	٥	٧	٨٩ - ٨٩٤	١٨
عَنِ الْجَعْفَرِيِّ (سَلِيمَانُ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْجَعْفَرِيِّ): اِمامِي ثقہ						
عَنْ مُعاوِيَةَ بْنِ حُكَّمٍ (مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمَارٍ): فَطَحِي عَنْدَ الْكَشِيِّ ثقہ	٣	٥	٣	٥	٩٠ - ٨٩٥	١٩
جلیل عَنْ مُعَمِّرٍ بْنِ خَالِدٍ: اِمامِي ثقہ						
-	٤	٤	٤	٧	٩١ - ٩٦	٢٠
-	٥	٥	٧	٧	١٠٠ - ٩٠٥	٢١
عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ: مُعْتَبِر	٤	٥	٤	٥	١٠١ - ٩٠٦	٢٢
حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ الرَّئَاتِ (عَلَى بْنِ الرِّيَانِ بْنِ الصَّلِتِ): اِمامِي ثقہ	٣	٤	٥	٦	٨ - ٩٤٥	٢٣
-	-	-	-	٥	١٠ - ٩٤٧	٢٤
عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ (الْأَسْدِي): اِمامِي عَلَى تَحْقِيقِ وَاقْفِي	٤	٥	٥	٦	٢٢ - ٩٥٩	٢٥
فِي ظُلمِ ثقہ						
-	-	-	٧	٧	٢٣ - ٩٦٠	٢٦
-	٥	٥	٦	٦	١٨ - ٩٨١	٢٧
احمد بن عبد الله بن احمد برقي: اِمامِي ثقہ عَلَى التَّحْقِيقِ	٣	٤	٣	٥	١٩ - ٩٨٢	٢٨
-	٤	٤	٤	٤	٢٤ - ٩٨٧	٢٩
-	٥	٥	٦	٦	٣٥ - ٩٩٨	٣٠
وَحَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ زَيَادٍ بْنِ جَعْفَرٍ الْهَمَدَانِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ:						
اِمامِي ثقہ						
عَنْ عَمْرُو بْنِ عُثْمَانَ: اِمامِي ثقہ	٢	٥	٢	٦	٣٦ - ٩٩٩	٣١
عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي حَمْرَةَ (الْبَطَانِيِّ): مِنْ روَوْسِ الظَّاهِرِا أَخْذَ						
الْمَشَايخَ عَنْهُ قَبْلَ وَقْفِهِ وَهُوَ اِمامِي ثقہ						
-	٤	٤	٤	٦	٣٧ - ١٠٠٠	٣٢
-	٢	٢	٤	٤	٣٨ - ١٠٠١	٣٣

نحو	الكلمة	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو
نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو
عن أَحْمَدَ بْنِ الْفَضْلِ الْخَرَازِ: امامي ثقه	٤	٦	٤	٧	٤١-١٠٠٤	٣٤	
عن جَابِرِ الْجُعْفِيِّ: امامي ثقه جليل وربما ضعف	-	٦	٦	٧	٥١-١٠١٤	٣٥	
-	٦	٦	٧	٧	٥٢-١٠٧٧	٣٦	
-	٧	٧	٨	٨	٥٣-١٠٧٨	٣٧	
-	-	٧	٧	٧	٥٤-١٠٧٩	٣٨	
عن إِبْرَاهِيمِ الْكَرْخِيِّ: امامي ثقه على التحقيق	٣	٤	٣	٥	٦٠-١٠٨٥	٣٩	
-	-	-	٧	٧	٦١-١٠٨٦	٤٠	
ابراهيم بن اسحاق النهاوندي (الاحمرى): رمى بالضعف في	٣	٤	٣	٨	١-١١٠١	٤١	
الحديث وارتقاع في المذهب والتحقيق إنه امامي ثقه	-	-	٧	٧	٢-١١٠٢	٤٢	
-	-	-	-	٨	٣-١١٠٣	٤٣	
-	٥	٥	٦	٦	٧-١١١٣	٤٤	
-	٢	٢	٥	٦	٣-١١٢٣	٤٥	
عن هَارُونَ بْنِ مُسْلِمٍ: امامي ثقه جليل وكان له مذهب في الجبر والتشبيه	٢	٤	٢	٤	٥-١١٥٢	٤٦	
عن مَسْعَدَةَ بْنِ صَدَقَةَ: لم يتضح مذهبه قيل عامي بترى ثقه على التحقيق	-	٥	٥	٥	٦-١١٥٣	٤٧	
عن يَحْيَى بْنِ الْمُبَازِكِ: امامي ثقه على التحقيق							
عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَبَلَةَ(الكتانى): وافقى ثقه	٣	٦	٣	٧	٢١-١١٦٨	٤٨	
عن إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارِ(الصيرفى): امامي ثقه جليل على التحقيق							
وليس اسحاق بن عمارة بمتعدد ولا فطحي							
عن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي تَجْرَانَ: امامي ثقه	٤	٦	٤	٧	٢٥-١١٧٢	٤٩	
عن مُحَمَّدِ بْنِ الْقَاسِمِ(بن الفضيل سيار): امامي ثقه	-	١	١	٨	٢٧-١١٧٤	٥٠	
عن زَيْدِ بْنِ أَشْلَمَ (العدوى): عامي ثقه عندهم ولم يثبت وثاقته							
عندنا وفيه نظر	-	-	١	٧	٢٨-١١٧٥	٥١	
-	٦	٦	٧	٧	٤-١٢٠٤	٥٢	
-	٧	٧	٧	٧	١٠-١٢١٠	٥٣	

۲ - روایان ضعیف

این گروه، روایانی هستند که با الفاظی نظیر «امامی لم یثبت و ثاقته» و «ضعیف جداً رمی بالغلو» و «امامی مضطرب الحديث» و مانند آن تضعیف شده‌اند. کل روایان ضعیف موجود در سلسله روات احادیث طبی جلد دوم خصال، شانزده نفرند که با حذف روات تکراری (= ده روایی)، شش نفر خواهند بود. اسمای این شش «راوی ضعیف» به همراه توصیفاتشان به شرح جدول ذیل تقدیم می‌گردد:

جدول آماری تعداد کل «راویان تکراری و غیر تکراری ضعیف» به همراه توصیفاتشان در زنجیره

سندي روایات پزشکي جلد دوم خصال صدوق

تعداد کل حدیث	کل روایان	کل روایان تکراری	کل روایان ضعیف	راویان غیر تکراری ضعیف
۵۳	۳۲۷	۲۲۸	۱۶	۱۰

تعداد کل حدیث	کل روایان	کل روایان تکراری	کل روایان ضعیف	راویان غیر تکراری ضعیف
۱	۶۳-۸۶۸	۶	۵	-
۲	۶۴-۸۶۹	۹	۵	-
۳	۶۵-۸۷۰	۶	۶	-
۴	۶۸-۸۷۳	۷	۳	۱
۵	۷۰-۸۷۵	۴	۴	-
۶	۷۱-۸۷۶	۴	۳	-
۷	۷۲-۸۷۷	۵	۱	۱
۸	۷۵-۸۸۰	۶	۵	-
۹	۷۶-۸۸۱	۷	۷	-

عن أبي الحَزْرَجِ (الحسن بن الزبرقان أبوالحزرج): امامی لم یثبت و ثاقته

رقم	كل عدد	رقم	رواية	روايات تكراري ضعيف	نحو ضعيف	نحو ضعيف	نحو ضعيف	غير تكراري ضعيف
١٠	٧٧_٨٨٢	-	٧	-	-	-	-	-
١١	٧٩_٨٨٤	-	٦	-	-	-	-	-
١٢	٨٢_٨٨٧	٣	٩	١	-	-	-	حدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيُّ: ضَعْفُهُ الْقَمِيُّونَ رَمِيًّا بِالْغُلُو
١٣	٨٣_٨٨٨	٣	٥	-	-	-	-	-
١٤	٨٥_٨٩٠	١	١	-	-	-	-	-
١٥	٨٦_٨٩١	٣	٥	-	-	-	-	-
١٦	٨٧_٨٩٢	٤	٦	-	-	-	-	-
١٧	٨٨_٨٩٣	٧	٧	١	١	-	-	-
١٨	٨٩_٨٩٤	٥	٧	-	-	-	-	-
١٩	٩٠_٨٩٥	٣	٥	-	-	-	-	-
٢٠	٩١_٨٩٦	٤	٧	-	-	-	-	-
٢١	١٠٠_٩٥٥	٧	٧	١	١	-	-	-
٢٢	١٠١_٩٥٦	٤	٥	-	-	-	-	-
٢٣	٨٩٤٥	٥	٦	١	١	-	-	-
٢٤	١٠_٩٤٧	-	٥	-	-	-	-	-
٢٥	٢٢_٩٥٩	٥	٦	١	١	-	-	-
٢٦	٢٣_٩٦٠	٧	٧	-	-	-	-	-
٢٧	١٨_٩٨١	٦	٦	-	-	-	-	-
٢٨	١٩_٩٨٢	٣	٥	-	-	-	-	-
٢٩	٢٤_٩٨٧	٤	٤	-	-	-	-	-
٣٠	٣٥_٩٩٨	٦	٦	-	-	-	-	-
٣١	٣٦_٩٩٩	٢	٦	-	-	-	-	-
٣٢	٣٧_١٠٠٠	٤	٦	-	-	-	-	-
٣٣	٣٨_١٠٠١	٤	٤	-	-	-	-	-
٣٤	٤١_١٠٠٤	٤	٧	١	١	-	-	عَنْ عَمْرِو وَبْنِ شَهْرٍ (الجعفي): إِمامٌ ضَعِيفٌ جَدًّا نَدِيٌّ النَّجَاشِيٌّ
٣٥	٥١_١٠١٤	٧	٧	١	١	-	-	-
٣٦	٥٢_١٠٧٧	٧	٧	١	١	-	-	-
٣٧	٥٣_١٠٧٨	٨	٨	١	١	-	-	-

ج	ن	ل	ک راوی	ل	راوی ضعیف	گ راوی ضعیف	غیر تکراری ضعیف
-	-	-	۷	۷	-	-	-
۳۸	۵۴_۱۰۷۹	۶۰_۱۰۸۵	۶۱_۱۰۸۶	۱_۱۱۰۱	۲_۱۱۰۲	۳	عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ الْكُوفِيِّ (محمد بن أبو سميته): ضعيف جدا رمي بالغلو
۳۹	-	۱	۳	۵	-	-	-
۴۰	-	-	۷	۷	-	-	-
۴۱	-	-	۳	۸	-	-	-
۴۲	-	-	۷	۷	-	-	-
۴۳	-	۱	-	۸	-	-	الرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَامِ: خرج على امير المؤمنين عليه السلام وقتله في واقعة الجمل
۴۴	-	-	۶	۶	-	-	-
۴۵	-	-	۵	۶	-	-	-
۴۶	-	-	۲	۴	-	-	-
۴۷	-	-	۵	۵	-	-	-
۴۸	-	۱	۳	۷	-	-	عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ الْمُقْرِبِ (محمد بن أبو سميته): ضعيف جدا رمي بالغلو
۴۹	-	-	۴	۷	-	-	-
۵۰	۱	۱	۱	۸	-	-	-
۵۱	-	۱	۱	۷	-	-	-
۵۲	-	-	۷	۷	-	-	-
۵۳	-	-	۷	۷	-	-	-

۳ - راویان مجھول الحال و توصیف نشده:

مجموع راویان مجھول الحال و توصیف نشده، در سلسله راویان جلد دوم خصال، با عنایت به تکرار در سلسله احادیث ۹۳ نفرند که با حذف روات تکراری (= ۴۴ راوی) ۴۹ نفر خواهند بود. اسمای این ۴۹ «راوی مجھول الحال و توصیف نشده» به همراه توصیفاتشان به شرح جدول ذیل تقدیم می‌گردد.

جدول آماری تعداد کل «راویان تکراری و غیر تکراری مجهول الحال و توصیف نشده» به همراه

توصیفاتشان در زنجیره سندي روایات پژوهشی جلد دوم خصائص صدوق

راویان غیر تکراری مجهول الحال و توصیف نشده	راویان تکراری مجهول الحال و توصیف نشده	کل راویان مجهول الحال و توصیف نشده	کل راویان تکراری	کل راویان	تعداد کل حدیث
۴۹	۴۴	۹۳	۲۳۸	۳۲۷	۵۳

غیر تکراری مجهول الحال	تکراری مجهول الحال	راوی مجهول الحال	آحاد تکراری	کل راوی	کل حدیث	تف.
-	-	-	۰	۶	۶۳-۸۶۸	۱
-	۱	۱	۰	۹	۶۴-۸۶۹	۲
-	-۱	۱	۶	۶	۶۵-۸۷۰	۳
عَنْ سُلَيْمَانَ (سليمان بن طرخان القيمي): () أَيْ نَصْرَةً) المندرين مالك ابوانصره العبدی: ()	-	۲	۳	۷	۶۸-۸۷۳	۴
-	۱	۱	۴	۴	۷۰-۸۷۵	۵
عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرُو بْنِ أَسْلَمَ: ()	-	۱	۳	۴	۷۱-۸۷۶	۶
-	۱	۱	۵	۵	۷۲-۸۷۷	۷
-	-	-	۵	۶	۷۵-۸۸۰	۸
-	-	-	۷	۷	۷۶-۸۸۱	۹
-	-	-	۷	۷	۷۷-۸۸۲	۱۰
عَنْ مُعَتَّبِ بْنِ الْمُتَّارِكِ: ()	-	۱	۴	۶	۷۹-۸۸۴	۱۱
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: () عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُقْبَةَ: () -عَنْ ذَكْرِيَّا: () -عَنْ أَيْيَهِ: () -عَنْ يَحْيَى قَالَ: ()	-	۰	۳	۹	۸۲-۸۸۷	۱۲
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ رَبَاحِ الْقَلَاءِ: ()	-	۱	۳	۵	۸۳-۸۸۸	۱۳
-	-	-	۱	۱	۸۵-۸۹۰	۱۴

رقم	نحو	كل نحو	نحو مجهول	الحال مجهول	الحال	نحو مجهول	نحو مجهول	الحال	نحو مجهول	غير تكراري مجھول الحال			
١٥	٨٦-٨٩١	٥	٣	١	-	(الهيثم ابو كھمس):: (عَنْ أَبِي كَھْمَسِ قَالَ (الهیثم ابو کھمس))							
١٦	٨٧-٨٩٢	٦	٤	١	-	(سلیمان بن مقبل المدنی) : لم يتضح حاله (عَنْ أَبِي أَيُوبَ الْمَدِینِیِّ (سلیمان بن مقبل المدنی) :							
١٧	٨٨-٨٩٣	٧	٧	١	-								
١٨	٨٩-٨٩٤	٧	٥	-	-								
١٩	٩٠-٨٩٥	٥	٣	-	-								
٢٠	٩١-٨٩٦	٧	٤	٣	-	(عَنْ عَلَیٰ بْنِ مَطْرٍ :) - (عَنْ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْفَراَتِ :) - (عَنِ السَّكِنِ الْخَرَازِ :)							
٢١	١٠٠-٩٠٥	٧	٧	١	-								
٢٢	١٠١-٩٠٦	٥	٤	-	-								
٢٣	٨-٩٤٥	٦	٥	١	-								
٢٤	١٠-٩٤٧	٥	-	٥	٥	(أَخْبَرَنِي أَبُو إِسْحَاقَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ حَمْزَةَ بْنُ عُمَارَةَ الْحَافِظِ :) (حَدَّثَنِي سَالِمٌ بْنُ سَالِمٍ وَأَبُو عَرْوَةَ :) (حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابُ قَالَ :) (حَدَّثَنَا هَازُونُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ :) (حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَنْصَارِيُّ :)							
٢٥	٢٢-٩٥٩	٦	٥	-	-								
٢٦	٢٣-٩٦٠	٧	٧	٧	-								
٢٧	١٨-٩٨١	٦	٦	١	-								
٢٨	١٩-٩٨٢	٥	٣	١	-	(١- حَدَّثَنَا عَلَیٰ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيُّ)							
٢٩	٢٤-٩٨٧	٤	٤	-	-								
٣٠	٣٥-٩٩٨	٦	٦	١	-								
٣١	٣٦-٩٩٩	٦	٢	١	-	(عَنْ يَحْيَى بْنِ إِسْحَاقَ :)							
٣٢	٣٧-١٠٠٠	٦	٤	٢	-	(عَنْ رَجُلٍ :) - (عَنْ جَعْفَرِ بْنِ حَالِدٍ :)							
٣٣	٣٨-١٠٠١	٤	٤	٢	-								
٣٤	٤١-١٠٠٤	٧	٤	-	-								
٣٥	٥١-١٠١٤	٧	٧	-	-								
٣٦	٥٢-١٠٧٧	٧	٧	-	-								
٣٧	٥٣-١٠٧٨	٨	٨	-	-								
٣٨	٥٤-١٠٧٩	٧	٧	٧	-								
٣٩	٦٠-١٠٨٥	٥	٣	-	-								

رقم	العنوان	رواية مجهول الحال
٤٠	غير تكراري مجهول الحال	-	-	-	-	-	-	-	-
٤١	عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْبَعْدَادِيِّ: ( ) - عَنْ أَبِيهِ (عَلَى وَالَّذِي مَحَمَّدَ بْنَ عَلَى الْبَعْدَادِ هَمَدَانِي) ( ) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَاكِ (الْحَنْظَلِي) ( ) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (بْنِ اسْلَمْ) ( )	-	٤	٣	٨	٦١٠٨٦	٦١١٠١	٦١١٠٢	٦١١٠٣
٤٢	حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدُ مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرِ الْبَنْدَارِ الشَّافِعِيُّ الْفَرْغَانِيُّ بِفَرْغَانَةِ: ( ) - حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ مَسْعَدَ بْنَ أَسْعَدَ: ( ) حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرُو أَحْمَدُ بْنُ حَازِمٍ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ يُونُسَ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ حَازِمٍ: ( ) أَبِي عَزَّزَةِ الْيَقَارَيِّ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ أَحْمَدُ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كُنَاسَةَ أَبْوِ يَحْيَى الْأَسْدِيِّ: ( ) حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ (بْنِ الزَّبِيرِ): ( ) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُرْوَةَ (بْنِ الزَّبِيرِ): ( ) عَنْ أَبِيهِ (عَرُوهَ بْنِ الزَّبِيرِ بْنِ الْعَوَامِ): ( )	٧	٧	٧	٧	٦١٠٨٦	٦١١٠١	٦١١٠٢	٦١١٠٣
٤٤	-	١	١	٦	٦	٦١١١٣	٦١١١٤	٦١١١٥	٦١١١٦
٤٥	عَنِ الرَّبِيعِ صَاحِبِ الْمَنْصُورِ الرَّبِيعِ بْنِ يُونُسِ الْأَمْوَى: ( )	٣	٤	٥	٦	٦١١٢٣	٦١١٢٤	٦١١٢٥	٦١١٢٦
٤٦	-	-	-	٢	٤	٦١١٥٢	٦١١٥٣	٦١١٥٤	٦١١٥٥
٤٧	-	-	-	٥	٥	٦١١٥٣	٦١١٥٤	٦١١٥٥	٦١١٥٦
٤٨	عَنْ عَلَىِ بْنِ الْمُغَيْرَةِ: ( )	-	-	٣	٧	٦١١٦٨	٦١١٦٩	٦١١٧٠	٦١١٧١
٤٩	عَنْ عَلَىِ بْنِ الْمُغَيْرَةِ: ( )	-	١	٤	٧	٦١١٧٢	٦١١٧٣	٦١١٧٤	٦١١٧٥
٥٠	حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدِ مُحَمَّدِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقِ الْمُذَكَّرِ: ( ) حَدَّثَنَا أَبُو الْعَبَّاسِ مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْأَصْمَمِ: ( ) قَالَ حَدَّثَنِي بَكْرُ بْنُ سَهْلِ الدَّمْيَاطِيُّ: ( ) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَمْهَارِ رَبِيعِ الشَّجَابِيِّ: ( ) حَدَّثَنَا أَبْنُ وَهْبٍ (عَبْدَ اللَّهِ بْنِ وَهْبٍ بْنِ مُسْلِمٍ): ( ) عَنْ حَفْصِ بْنِ مَيْسَرَةِ (الْعَقِيلِيِّ): ( ) حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرِ الْبَنْدَارِ الْفَقِيمُ بِفَرْغَانَةِ: ( ) حَدَّثَنَا أَبُو الْعَبَّاسِ الْحَمَادِيُّ (مُحَمَّدُ مُحَمَّدُ بْنُ جَمْهُورِ الْحَمَادِيِّ): ( ) مَحَمَّدَ بْنَ عَلَى الصَّانِعِ الْمَكِيِّ بِمَكَةِ: ( ) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْدِرِ الْجَزَامِيُّ: ( ) حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسْنَيِّ: ( )	-	٦	١	٨	٦١١٧٤	٦١١٧٥	٦١١٧٦	٦١١٧٧

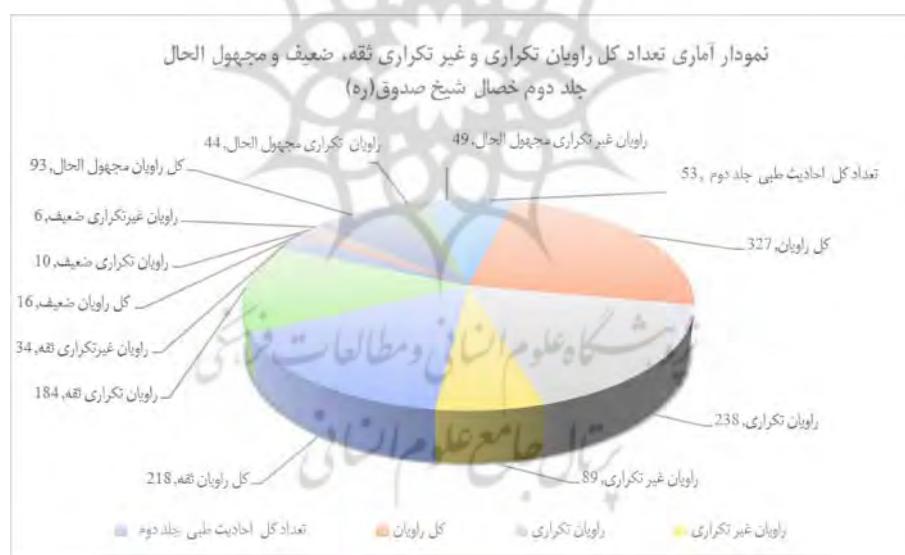
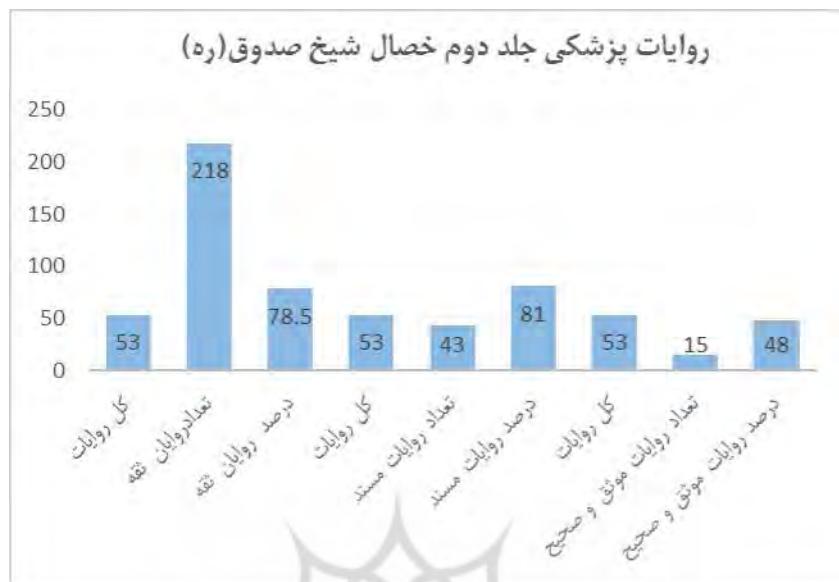
دیف	کا دیف	کل راوی	راویان تکراری	راوی مجهول الحال	الحال مجهول تکراری	غیر تکراری مجهول الحال
۵۲	۴-۱۲۰۴	۷	۱	-	-	حدّثني مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ عُثْمَانَ: (
۵۳	۱۰-۱۲۱۰	۷	۷	۷	۱	-

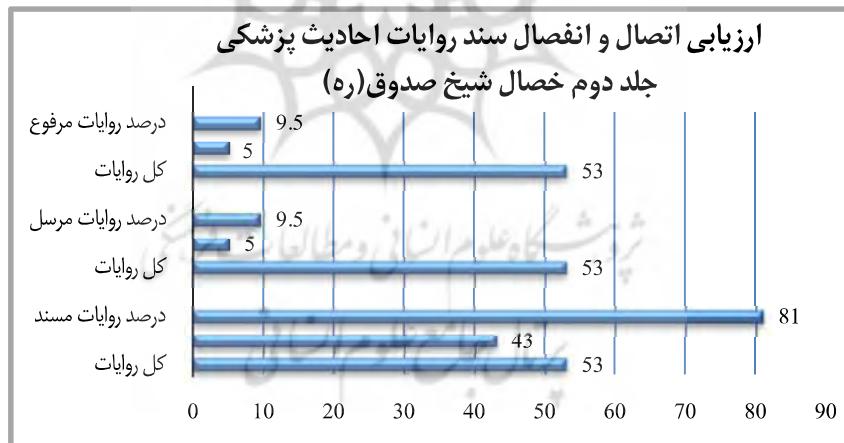
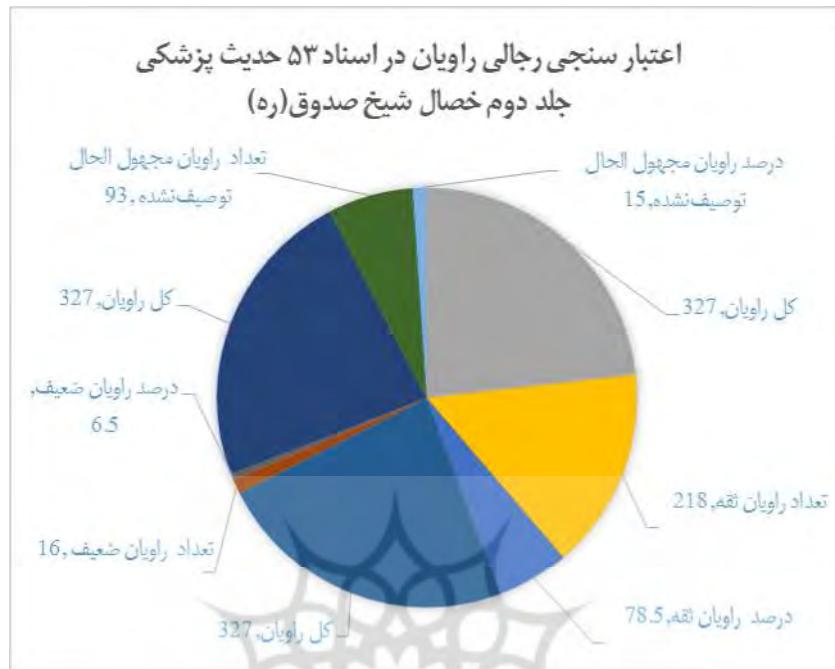
یادآوری: آمار تفصیلی راویان «موثق»، «ضعیف» و «مجهول الحال و توصیف نشده» و در هر یک از سه گروه، مقید به «تعداد کل راویان»، «تعداد راویان تکراری»، «تعداد راویان غیر تکراری»؛ در کنار شماره و کد هر یک از روایات طبی جلد دوم خصال نیز در جدول ذیل ارائه شده است.

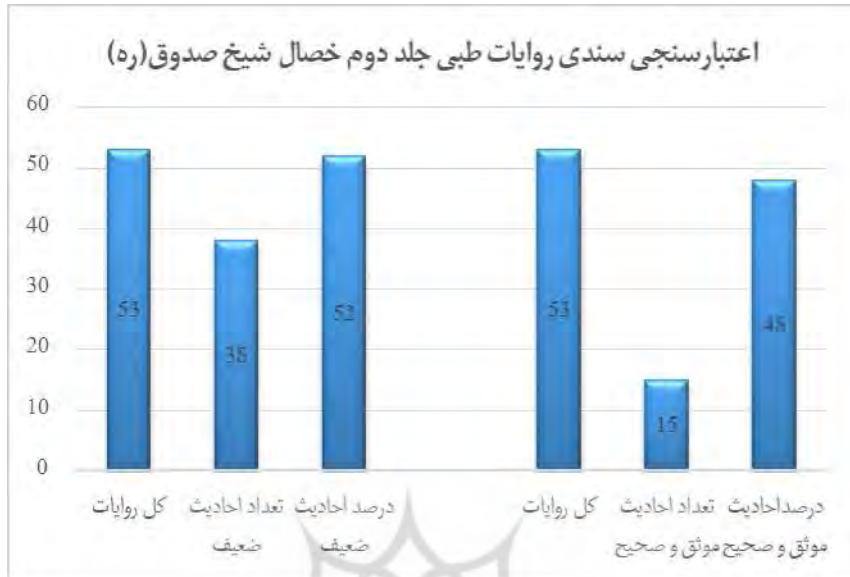
بررسی آماری تعداد کل راویان تکراری و غیر تکراری ثقه، ضعیف، مجهول الحال جلد دوم

خصال صدوق

تعداد کل حدیث جلد ۲	کل راویان	راویان غیر تکراری	کل راویان ثقه	راویان غیر تکراری ثقه	کل راویان ضعیف	راویان تکراری ضعیف	راویان غیر تکراری ضعیف	کل راویان مجهول الحال	راویان تکراری مجهول الحال	کل راویان غیر تکراری مجهول الحال	راویان غیر تکراری مجهول الحال
۵۳	۳۲۷	۲۳۸	۸۹	۲۱۸	۱۸۴	۳۴	۱۶	۱۰	۶	۹۳	۴۴

۱۱- نتیجه‌گیری

۱. کتاب خصال صدوق با بهرمندی از همه خصایص حديث‌نگاری وی و با وجود حجم کم، دایرة المعارف بزرگی از معارف اسلامی است که همواره مورد عنایت عالمان شیعه بوده است.

۲. از مجموع روایات موجود در جلد دوم خصال صدوق، اولاً تعداد ۵۳ حدیث پژوهشی استخراج شده است؛ ثانیاً مجموع راویان موجود در زنجیره سندی ۵۳ روایت طبی جلد دوم خصال، ۳۲۷ راوی‌اند که ۲۳۸ نفر از آنان، «راویان تکراری» و مجموع «راویان غیر تکراری» ۸۹ نفرند؛ ثالثاً مجموع «راویان ثقه» در سلسله اسناد این احادیث، ۲۱۸ راوی‌اند که ۱۸۴ نفر از آنان «راویان ثقه تکراری» و مجموع «راویان غیر تکراری ثقه» ۳۴ نفرند؛ رابعاً مجموع «راویان ضعیف» در سلسله اسناد این روایات، شانزده راوی‌اند که ده نفر از آنان «راویان ضعیف تکراری» و مجموع «راویان غیر تکراری ضعیف» شش نفرند؛ خامساً مجموع «راویان مجهول الحال و توصیف‌نشده» در زنجیره سندی این ۵۳ حدیث، ۹۳ راوی‌اند که ۴۴ نفر از آنان «راویان مجهول الحال و توصیف‌نشده تکراری» و مجموع «راویان غیر تکراری» در این حوزه، ۴۹ نفرند.

با توجه به آمار دقیق ارائه شده، به لحاظ «اعتبارسنگی رجالی روایان»، حدود ۷۸/۵ درصد (۲۱۸=) روای از مجموع ۳۲۷ روای موجود در اسناد ۵۳ حدیث پژوهشی جلد دوم خصال، «روایان ثقه»‌اند و حدود ۱۵ درصد (۹۳=) از آن‌ها «روایان مجھول الحال و توصیف‌نشده» و حدود ۶/۵ درصد (۱۶=) از کل روایان، «روات ضعیف» هستند. به عبارت دیگر، بیش از دو سوم روایان احادیث طبی مجلد دوم خصال، ثقه و مورد پذیرش‌اند.

۳. به لحاظ «اعتبارسنگی سندی روایات»، حدود ۵۲ درصد (۳۸=) از مجموع ۵۳ روایت طبی جلد دوم خصال، «احادیث ضعیف»‌اند و حدود ۴۸ درصد (=پانزده روایت؛ مجموع پنج روایت موثق و ده روایت صحیح) از این تعداد، احادیث «موثق و صحیح» و مورد پذیرش محدثان هستند. مضارفاً به این که ضعف روایات، علت تامه در عدم پذیرش روایات شمرده نمی‌شود.

۴. از نظر «ارزیابی اتصال و انفصل سند روایات»، حدود ۸۱ درصد (۴۳=) از مجموع ۵۳ حدیث پژوهشی جلد دوم خصال، «روایات مستند»‌اند و حدود ۴ درصد (=پنج روایت) از کل این تعداد، «روایات مرسل» و حدود ۹ درصد (=پنج روایت) از آن‌ها «روایات مرفوع»‌اند. به عبارت دیگر، ۹۰ درصد (نه دهم) روایات پژوهشی جلد دوم خصال «روایات مستند» هستند.

۵. در نهایت «روایات پژوهشی» جلد دوم خصال صدق، به دلیل بهرمندی از خصایص مثبت حدیث‌نگاری وی، برخورداری بیش از ۷۸/۵ درصد «راوی ثقه» در سلسله اسناد این روایات، اشتغال بر بیش از ۸۱ درصد «روایات مستند» و ۴۸ درصد «روایات موثق و صحیح» قابل پذیرش محدثان، به لحاظ سندی-رجالی از قوت فراوانی برخوردار است.

کتاب نامه

۱. ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۶۲ش)، الخصال، تحقیق: علی اکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین.
۲. ابن بابویه، محمد بن علی (۱۴۱۴ق)، الاعتقادات، قم: کنگره مفید.
۳. ابن خلدون عبدالرحمن (بی تا)، تاریخ ابن خلدون، بیروت: دار احیاء التراث العربی.
۴. ابن سینا حسین بن عبدالله، (۱۳۶۳ش)، شفاء، تحقیق: سعید زاهد قنواتی، تهران: انتشارات ناصر خسرو.
۵. آزادی، پرویز (۱۳۹۰ش)، «بررسی جایگاه اهمیت و اعتبار سنجی کتاب کمال الدین و تمام النعمه»، مجله مطالعات قرآن و حدیث.
۶. اشقر، محمد بن سلیمان (۲۰۰۳م)، افعال الرسول، بیروت: مؤسسه الرساله.
۷. امین، محسن (۱۴۰۳ق)، اعيان الشیعه، بیروت: دارالتعارف للمطبوعات.
۸. بستانی، قاسم و مصطفی عباسی مقدم و نصره باجی (۱۳۹۵ش)، «احادیث طبی؛ منشا، حجیت و گونه‌شناسی»، نشریه حدیث حوزه، ش ۲۱، ص ۶۸ - ۹۱.
۹. دهلوی، احمد بن عبد الرحیم، (بی تا)، حجۃ الله البالغة، تحقیق: سید سابق، قاهره: دار الكتب الحدیثة.
۱۰. سبحانی، جعفر (۱۴۰۸ق)، کلیات فی علم الرجال، قم: مدیریت حوزه علمیه.
۱۱. سُبکی، عبدالوهاب (۱۳۵۶ق)، جمع الجوامع، ترجمه: طبی مصطفی، قاهره.
۱۲. شریف مرتضی، علی بن حسین (۱۴۲۶ق)، الشافی فی الامامه، تهران: مؤسسه الصادق.
۱۳. فاطمی، سیدعلی (۱۳۹۷ش)، گزارش نشست علمی «جستاری در روایات طبی در پرتو ملاحظات فقهی اصولی»، در سایت: <http://mobahesat.ir/۱۷۷۹۷>.
۱۴. مجلسی، محمد باقر (۱۴۲۳ق)، زاد المعاذ، بیروت: مؤسسه الاعلمی للمطبوعات.
۱۵. محمدی ری شهری، محمد (۱۳۹۴ش)، اهل بیت در قرآن و حدیث، قم: دارالحدیث.
۱۶. مدیر شانه‌چی، کاظم (۱۳۷۵ش)، درایة الحدیث، قم: دفتر انتشارات اسلامی.
۱۷. مسعودی، عبدالهادی (۱۳۸۹ش)، وضع و نقد حدیث، تهران: سازمان سمت و دانشکده علوم حدیث.
۱۸. مسعودی، عبدالهادی (۱۳۹۷ش)، «روایات طبی، تبار و اعتبار»، فصلنامه علوم حدیث، سال ۲۳، ش ۱.

۱۹. مصطفوی، حسن (۱۳۶۸ش)، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

۲۰. معارف، مجید (۱۳۸۷ش)، شناخت حدیث، تهران: مؤسسه فرهنگی نبأ.

۲۱. معارف، مجید و راضیه مظفری (۱۳۹۷ش)، «واکاوی روش محدث نوری در اعتباربخشی به کتب حدیثی در خاتمه مستدرک الوسائل»، پژوهش‌های قرآن و حدیث، سال ۵۱، ش. ۲.

۲۲. مدب، رضا، حسین ستار (۱۳۹۳ش)، «بررسی نقش روایت مشترک در اخبار منتقله»، حدیث‌پژوهی، سال ششم، ش. ۱۱.

۲۳. نجاشی، احمد بن علی (۱۴۰۷ق)، رجال النجاشی، قم: مؤسسه النشر الاسلامی.

۲۴. نرم افزار جامع فقه اهل بیت، مرکز تحقیقات کامپیوترا علوم اسلامی.

۲۵. نرم افزار جامع الأحادیث، مرکز تحقیقات کامپیوترا علوم اسلامی.

